

Л. І. Брежнєв—Герой Народної Республіки Болгарії

Державна Рада Народної Республіки Болгарії присвоєння Героя Народної Республіки Болгарії товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву, видатному діячеві Комуністичної партії Радянського Союзу і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, борцю за мир і дружбу між народами. В Указі Державної Ради НРБ говориться, що цієї високої нагороди Л. І. Брежнєв удостоєний за виняткові заслуги в розвитку, зміцненні і поглибленні болгаро-радянської дружби і будівництві соціалізму в Народній Республіці Болгарії, за активну участь в розгромі гітлерівського фашизму і визволенні народів, за особистий вклад у розробку і здійснення ленінської генеральної лінії Комуністичної партії Радянського Союзу по будівництву комунізму і мирної політики Радянської держави, за невтомну діяльність по згуртуванню соціалістичної співдружності, радів міжнародного комуністичного і робітничого руху та національно-визвольної боротьби, по зміцненню загального миру, співробітництва і дружби між народами в ім'я торжества ідей марксизму-ленінізму.

Центральний Комітет Болгарської Комуністичної партії, Державна Рада і Рада Міністрів Народної Республіки Болгарії надіслали Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву привітання, в якому по-братерськи тепло поздоровляють Л. І. Брежнєва з присвоєнням звання Героя Народної Республіки Болгарії.

(ТАРС).

Рік видання XIV
№ 108 (1744)

ВІВТОРОК, 11 вересня 1973 року

Шифр 2 код

У ЦК Компартії України і Раді Міністрів Української РСР

ЦК Компартії України і Рада Міністрів УРСР розглянули підсумки соціалістичного змагання областей і районів за збільшення виробництва і продажу державі молока, м'яса та інших продуктів тваринництва в колгоспах і радгоспах за IV квартал 1972 року і перше півріччя 1973 року.

Переможцями в соціалістичному змаганні з присудженням перехідних Червоних прапорів ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР і видачею грошових премій визнано: серед областей — Вінницьку, Миколаївську, Чернівецьку, серед районів — Апостолівський — Дніпропетровської області, Красноармійський — Донецької, Гуляйпільський — Запорізької, Березівський — Закарпатської, Лохвицький — Полтавської області.

Відмічено, що високих показників у соціалістичному змаганні за дальшого піднесення тваринництва

досягли колгоспи і державні господарства Одеської, Сумської та Кіровоградської областей, а також райони: Жмеринський — Вінницької області, Свердловський — Ворошиловградської, Житомирський — Житомирської, Куйбишевський — Запорізької, Устимівський — Кіровоградської, Макарівський — Київської, Радеківський — Львівської, Снігурівський — Миколаївської області.

ЦК Компартії України і Рада Міністрів УРСР закликають колгоспників, робітників радгоспів, всіх працівників сільського господарства республіки широко розгорнути соціалістичне змагання за дальшого збільшення виробництва і продажу державі молока, м'яса та інших продуктів тваринництва, за успішне виконання зобов'язань, взятих на 1973 рік.

(РАТАУ).

Присвячую Герою Соціалістичної
Праці Надію Петрівну Осніговську
та її юним послідовницям.

ЗАГЛЯД АЮТЬ ЗОРІ

Заглядають зорі у дійницю
З молоком димчастим запашилим.
Небо чисте, як вода в криниці,
Хочеш — кілька зірок зачерпни.
Пахне травами, червоною калиною,
Сутінок уже торкнувся сон...
Підвелася із відром дівчина
Перелити молоко в бідон.

Заглядають зорі у дійницю,
В струмені молочному пливуть,
То ж доярці в мрії десь
щасливиться

Зірка Золота, мабуть.

Віктор ШУЛЬГА.

м. Новомиргород.

На фото: Н. П. ОСНІГОВСЬКА серед своїх вихованців.

ГЕРОЙ ПРАЦІ — Н. П. ОСНІГОВСЬКА

ПЬОГО РАЗУ Сашко не міг дочекатися кінця останнього уроку. Як почув дзвоник, аж просаяв. Схопив портфеля, і, не чекаючи, як завжди, друзів, вибіг на шкільне подвір'я.

Йому посміхалося вереснєве сонце, та Сашкові здавалося, що воно пече по-літньому. Шоки у хлопця палали червоним рум'янцем, в очах горіли вогники радості. Раз по раз він поглядав на листівку, і, вкотре вже перечитував рядки вірша, присвяченого його матері.

— Поздоровляю, мамочко! — вигукнув ще з порогу. Обійняв її, щасливо, розповідаючи, що у класі робилося. — Хлопці, дівчата, Фаїна Іванівна мало не задушили мене в обіймах. Навперей розповідали про ранкове поздравлення радіо: ти — Герой Соціалістичної Праці.

Надія Петрівна стискала в руках букетик квітів, поглядала на чорнобривці і на очах з'явилася зрадлива сльоза. Хіба ж не щаслива вона? Сина якого викохала. Відмінник. Ще в першому класі казала йому: «Я, синку, першою дояркою в районі мрію стати, а ти, щоб у навчанні не відставав, і

що ж. П'ять років минуло — п'ять похвальних грамот приніс зі школи.

Хусткою Надія Петрівна змахнула сльозу, пригорнула сина і білявеньку доню, згадала минуле. Восьмого їх, дітей, було у сім'ї. Матері не пам'ятає. Батько помер, як повернувся з війни. Та всі брати і сестри вийшли в люди, бо не було в їхньому роду педарів. Брати — механізатори, серед сестер є інженер, і повар, і ланкова. А вона ось, доярка.

За комсомольською путівкою була на Донбасі, очолювала комсомольсько-молодіжну бригаду будівельників. І не пошкодували дівчата, що обрали її бригадиром: беручка до роботи, завзята. Слава про колектив гриміла по всій області. Бо ж не окремі будівельники, а вся бригада виконувала шогрми близько двох виробничих завдань. А як вийшла замін і приїхала на Кіровоградщину, пішла працювати дояркою.

Тоді, першого дня її роботи на фермі, Марія Бабенко пожартувала: — До вечора попрацює...

(Закінчення на 3-й стор.)

ВИХОВУВАТИ ПАТРІОТІВ- ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ

ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Наша партія в боротьбі за побудову соціалізму і комунізму виховала покоління справжніх патріотів-інтернаціоналістів. Її надійним помічником в усьому завжди був і залишається Ленінський комсомол, в лавах якого пройшли школу ідейного гарту, братерства і дружби народів майже 120 мільйонів юнаків і дівчат нашої країни.

Питанням роботи комсомольських організацій республіки по патріотичному і інтернаціональному вихованню молоді був присвячений X пленум ЦК ЛКСМ України, який відбувся 8 вересня в Києві.

З доповіддю виступив перший секретар ЦК ЛКСМ України А. М. Гіренко.

У комуністичному вихованні молоді комсомольські організації широко використовують творчу скарбину марксизму-ленінізму, рішення XXIV з'їзду КПРС, матеріали урочистого засідання в Москві, і, передусім, доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятіріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік». На пленумі відзначалося, що комсомольці і молодь Радянської України, як і всієї нашої багатонаціональної Вітчизни, всім серцем схвалюють і одноставно підтримують мудру і послідовну внутрішню та зовнішню політику ЦК КПРС і Радянського уряду. Важливе місце у виховній роботі з молоддю займають пропаганда і вивчення рішень квітневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС, політичних і практичних результатів візитів Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва в США, ФРН і Францію.

Доповідач і промовці наголошували, що самовіддана праця на благо народу, в ім'я дальшого зміцнення могутності нашої Батьківщини, підвищення її міжнародного авторитету є найпершим патріотичним та інтернаціональним обов'язком кожної молоді людини. Вже десятки тисяч юнаків та дівчат республіки рапортували про дострокове виконання планів і соціалістичних зобов'язань 1973 року, понад тисячу чоловік завершили свою п'ятирічку. У ході патріотичного руху «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих» успішно виконана виробничі плани першого півріччя переважна більшість комсомольсько-молодіжних колективів Дніпропетровської, Ворошиловградської, Запорізької та ряду інших областей.

Велику увагу на пленумі було приділено питанням формування у підростаючого покоління глибоких ідейних переконань, марксистсько-ленінського світогляду, неуприщенності до будь-яких проявів ворожого нам ідеології, зокрема буржуазного націоналізму та міжнародного сіонізму. Наголошувалося, що комсомольські організації мають постійно підвищувати рівень і ефективність ідейно-політичної роботи.

В агітаційно-пропагандистській роботі, говорили учасники пленуму, необхідно глибоко розкривати положення промов товариша Л. І. Брежнєва на спільному урочистому засіданні ЦК Компартії України і Верховної Ради УРСР, присвяченому вру-

ченню Українській РСР ордена Дружби народів, зборах партійно-господарського активу республіки. Треба яскраво і переконливо показувати торжество ленінської національної політики КПРС, виховувати у юнаків та дівчат почуття загальнонаціональної гордості радянської людини.

Комсомольські організації покликані постійно виховувати у молоді комуністичне ставлення до праці, залучати її до участі у республіканській ленінській естафеті ударних комсомольських справ, присвяченій 50-річчю присвоєння комсомолові імені В. І. Леніна, більш активно використовувати виховні можливості соціалістичного змагання, пропагувати досвід новаторів, передовиків виробництва. Слід підвищити роль студентських будівельних загонів, учнівських виробничих бригад у трудовому загартуванні молоді, що навчається, далі розвивати наставництво.

Для виховання у юнаків і дівчат чудових якостей патріота-інтернаціоналіста необхідно ширше використовувати багату героїчними традиціями історію ленінської партії і комсомолу, славний літопис Країни Рад.

На пленумі йшлося про необхідність дальшого вдосконалення політичної освіти молоді, підготовки комсомольських кадрів і активу. Слід приділяти постійну увагу формуванню у молоді науково-матеріалістичного світогляду, пропаганді атеїстичних знань. Разом із закладами культури і творчими спілками комітетами комсомолу необхідно повніше використовувати здобутки багатонаціональної соціалістичної культури, радянської літератури і мистецтва.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову.

Пленум розглянув також питання про завдання комсомольських організацій республіки по дальшому розвитку шефства над сільськими школами у світлі Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому поліпшенню умов роботи сільської загальноосвітньої школи». З доповіддю виступив другий секретар ЦК ЛКСМ України А. І. Корнієнко.

Пленум затвердив заходи ЦК ЛКСМУ по наданню шефської допомоги сільським школам.

У роботі пленуму взяв участь і виступив з промовою кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України В. Ю. Маланчук.

На пленумі було розглянуто організаційні питання. В зв'язку з переходом на іншу роботу пленумувільним І. С. Хоменко від обов'язків секретаря і члена бюро ЦК ЛКСМУ. Секретарем і членом бюро ЦК ЛКСМ України обрано В. Б. Врублевську.

На пленумі групі молодих вчених були вручені республіканські комсомольські премії імені М. Островського в галузі науки і техніки, а групі студентів — премії імені Комсомолу України — за кращі студентські наукові роботи.

(РАТАУ).

● ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТ

СПЛЯЧКА — НА ЗАВОДІ «ЧЕРВОНИЙ ЖОВТЕНЬ»

ВЖЕ котрий місяць колектив Кіровоградського заводу «Червоний Жовтень» не справляється із виконанням виробничих планів. Він у числі останніх за підсумками соціалістичного змагання серед підприємств міста у першому півріччі. Далеко не кращі його справи й нині: у серпні «передовий» цех підприємства — плавильний — виконав план лише на 67 процентів.

Як же поставилась до цього факту комсомольська організація заводу, що зробила для того, аби допомогти виправити становище?

Секретар комсомольського бюро заводу Юрій Козирев напружує запитання посланням на об'єктивні причини неполадок: називає плинність кадрів, незадовільне постачання підприємства сировиною. Проте серед великої кількості «об'єктивних причин» відставання і шляхів їх подолання чомусь не згадується ні соціалістичне змагання, ні авангардна роль комсомольців, ні молодіжна ініціатива. Можливо, це випадково?

Виявляється, ні. На ці речі у комсомольських патажків заводу склалися досить оригінальні погляди.

— Соціалістичне змагання? Кожен робітник на початку року взяв зобов'язання, — говорить Юрій, — і бореться за їх виконання. В тому числі й молоді. А брати якісь додаткові зобов'язання вказівки від парткому нам не поступало. Та й взагалі, чи доцільно воно — комсомольцям у нас небагато, лише п'ятнадцять...

Чи не оригінальне вирішення проблеми? Вказівки не поступало — отже, організувати змагання не доцільно. І далі: комсомольців небагато — отже, про авангардну роль молоді говорити також нічо-

го. Живи, як скажуть, а забудуть — і те добре.

У подібних випадках говорять: коментарі зайві. З таким байдужим підходом до життя комсомольцям не справитися не лише з відставанням на виробництві, але й з тими обов'язками, які покладає на них Статут ВЛКСМ.

До речі, про чисельність комсомольської організації. В бесідах з Юрієм Козиревим та виробничниками виявилось, що на підприємстві працює чимало неспілкової молоді. Але виконна робота з нею не проводиться. «Підготовка» до поступу в ряди ВЛКСМ обмежується двома-трьома шаблонними запитаннями під час прийому на роботу: «Не комсомолец? Чому? Чи думавши вступати?». І на цьому про новачка забувають. А резерв у комсомольців заводу чималий, можна створити чималу бойову організацію, якій по силі були б будь-які завдання.

Але повернемося до питання, з якого ми почали розмову: як підтримували комсомольці на зрив підприємством піврічного плану? Що зроблено ними вже зараз, які плани на майбутнє?

І знову відповідь невтішна. На останніх комсомольських зборах, які відбулися 19 липня, члени заводської організації обговорювали питання комсомольського обліку. І це в той час, коли на всіх зібраннях громадських організацій підприємства йшла мова про шляхи подолання кризи заводу, коли головна проблема — виконання річного плану.

Не вдалося нам з'ясувати і того, яка увага приділялась виробничим питанням протягом року: документація ведеться вкрай погано.

Наближаються звітно-виборні збори комсомольців заводу. Напевне, на них молоді виробничники «Червоного Жовтня» принципово проаналізують свою діяльність за минулий рік, визначать реальні шляхи, як вивести організацію із полону байдужості, очолять боротьбу за виконання виробничих завдань і доведуть на ділі істинність вислову: перемігати не числом, а вміном.

А. КОВИРЬОВ,
позаштатний кор.
«МК».

РАДІСНУ звістку отримали цими днями. Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, Всесоюзна Центральна Рада Професійних Спілок і ЦК ВЛКСМ визнали наш район переможцем у Всесоюзному соціалістичному змаганні за збільшення виробництва і заготівель продуктів тваринництва в зимовий період 1972—1973 років.

Дійсно, не покладаючи рук, працювали тваринники і добилися вагомих успіхів. За 9 місяців (червень—жовтень) виробництво молока збільшилося у порівнянні з відповідним періодом попередньої зими на 45121 центнер, м'яса — на 6148 центнерів, яєць — на 690 тисяч штук.

Та розмова буде не про минулі успіхи, а про те, як їх закріпити. Підвищення продуктивності тваринництва залежить від кормової бази. Нинішні наші турботи — про «зелені жнива». Заготівля кормів йде повним ходом. Їй передувала значна організаційна робота. В районі створили оперативну групу по силосуванню.

На всіх ділянках у господарствах трудяться комсомольці і молоді.

Прекрасних результатів досягли кормозаготівельники колгоспу «Перше травня», де працювали чотири комсомольсько-молодіжні кормодобувні ланки. Трудівники господарства першими в районі закінчили «зелені жнива». Тут уже закиртували соломі, зібрану з площі 1923 гектара, заклали 920 тонн сінажу, виготовили 35 тонн вітамінного трав'яного борошна,

при плані 5600 тонн, заклали 7600 тонн силосу, заготовили 80 тонн сіна для молодняка. Комітет комсомолу господарства подбав про організацію двозмінної роботи. П'ять силосозбиральних комбайнів та автомашин, що возили від них зелену масу до силосних траншей, не простоювали. Півтори змінні норми виконував комбайнер Іван Васильєв, по 60 тонн силосу перевозив шофер Віктор Бакун. Механізатори дбали про підвищення поживності кормів. Щоб збільшити запаси протеїну, в силосну ма-

траншею вже в 14177, а всього тра-дівники господарств, а з'явши підвищені соціальні зобов'язання, вирішили заготовити 165 тисяч тонн поживного корму.

Значну увагу приділяємо заготівлі вітамінних кормів, зокрема, комбінованого силосу — суміші качанів кукурудзи, моркви, гички, кормових буряків. На кожній свинофермі цих кормів буде заготовлено по 10—15, птахофермі — до 10 спецгосподарств — до 100 тонн.

НАГОРОДА НАС ОКРИЛИЛА

● КОРМИ ЗАГОТОВИЛА МОЛОДЬ

● ОРІЄНТИР — НА 152 600 ТОНН СИЛОСУ.

су на кожному тонну клали два кілограми сечовини, добавляли озимі соломки.

Перевиконали план заготівлі силосу механізатори колгоспу «Пам'ять Леніна», імені Свердлова, імені Карла Маркса. Тут теж були створені комсомольсько-молодіжні кормодобувні ланки. Всього ж в районі їх — 18.

В багатьох господарствах вже закінчуються «зелені жнива». Заплановано закласти 152600 тонн, в

Ще заготовляти соломки з греки і проса. Тож роботи для комсомольсько-молодіжних кормодобувних ланок досить. Кормів для худоби треба заготовити в достатку, щоб в зимовий період 1973—1974 років, в порівнянні з попередніми, забезпечити збільшення виробництва продуктів тваринництва.

А. ОСТАПУХ,
головний зоотехнік Малинського районного управління сільського господарства.

СБЗ — ці три літери на куртках юнаків і дівчат кожного викликають повагу. Це значить — доручи будь-яку справу студенту, дай будь-яке завдання — виконає з честю. Бо в багатьох — гарт студентських будівельних загонів.

На знімках нашого фотокореспондента Василя Ковпака кілька фрагментів з життя студентських будівельних загонів.

На фото: зліва — загін «Юність-73» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування на будівництві Богданівської СШ у Знаменському районі, вишу — ред-колегія загону. (Зліва направо): Олег Харко, Алла Меліна, Сергій Павленко випускають черговий номер стінновки. Вишу зліва — командир студентського будівельного загону «Романтик» Кіровоградського машинобудівного технікуму, голова М. І. Лиходєв і бригадир бригади монтажників, викладач технікуму Ю. Д. Якушин зранку планують обсяг робіт, які потрібно виконати.

Випадок біля села

МУЖНІСТЬ

Та вістка вразила хлоп'ят сильніше від пайлютиної з блискавок, які кресали небо над селом.

— Пожежа! Підхоплені тривогою, діти вимчались з корівника, який служив їм тимчасовим прихистком від негоди і, вражені, зупинилися на подвір'ї. За кілька десят метрів від ферми у голубій імлі затихаючого дощу підпала димом велетенська скирта. Горіла солома, підпалена блискавкою.

На роздуми не лишилося часу — і вже через кілька секунд Сергій Мазуренко, Станіслав Демченко, Леонід Мазенко, Володимир Розум'як розтягували падаючі стоси сусохостою, затоптували і присипали землею пекучі пасма вогню. Котрийсь із хлопців прихопив на фермі відро і тепер гуртом заливали полум'я водою із павколишніх калюж. Незабаром на допомогу підліткам приплили колгоспники і спільними зусиллями ліквідували пожежу.

Зараз юні сміливі сидять за шкільними партами. Слава Демченко — у сьомому, Володя Розум'як і Леонід Мазенко — у восьмому класах Стабильської восьмирічки. Сергій Мазуренко учень дев'ятого класу Красносельської середньої школи. І хоча у шкільних дітей не з'явилися ще оцінки — один екзамени вони вже склали на «відмінно»: екзамени на мужність.

О. ЖУРБА,
Колгосп імені Горького,
Олександрівський район.

● Після виступу «Молодого комунара»

«ПІСЛЯ ПЕРЕПОЧИНКУ — ВІДПОЧИНОК»

Під таким заголовком у номері газети за 18 серпня була надрукована кореспонденція, у якій йшлося про низький рівень організації спортивно-масової роботи в колективах фізкультури міста Кіровограда, незадовільне завантаження спортивних споруд у вихідні дні, слабкі показники у складанні нормативів комплексу ГПО. Як повідомив редакцію голова міського спорткомітету О. Березан, критику визнано правильною. У спартакіадах і авангардських колективах кореспонденцію обгорено з фізкультурними активі-

тами, на винних накладено стягнення. Визначено заходи по поліпшенню роботи комісії по комплексу ГПО.

«І все ж, — зауважує т. Березан, — у багатьох фізкультурних колективах не роблять висновків після критики. Наприклад, з заводу тракторних гідроагрегатів і донині в спорткомітет не надійшли графіки про складання нормативів ГПО, слабо проводиться робота в цьому напрямку в міській частоті № 2 (голова комісії по комплексу ГПО т. Крамарчук) басейн для плавання ДСТ «Спартак» й понині не обладнаний, а динамічні авангардні товариші з ДСТ «Колос» навіть не планують будувати бази для складання норм з плавання».

Кореспонденція «Після перерви — відпочинок» була обговорена на нараді інструкторів фізкультури і педагогів-вихователів житлово-експлуатаційних контор міста. Критичні зауваження, як повідомив редакції начальник міськжитлоуправління А. Свирі, справді слушні. Надалі інструктори по спорту йтимуть у відпустку за чітким графіком. З ними буде проведено семінар, на якому обговорять питання «Про поліпшення виховної та оздоровчо-масової роботи з підлітками за місцем проживання».

МИ-3 СТУДЕНТСЬКИХ БУДІВЕЛЬНИХ

ДЛЯ МОЛОДОГО ВЧИТЕЛЯ

КОЛИ Сергій Григорович підняв голову, то побачив на порозі дверей кабінета восьмикласника Євгена С.

— Дозвольте, Сергію Григоровичу, провести засідання штабу.

— Що ж, заходьте, хлопці, проводьте, — посміхнувся директор і підвівся з-за столу.

— А ви не будете?

— Ні, у мене термінова справа, попрацюйте самі.

Сергій Григорович помітив серед учнів шестикласника Бориса С., що не був членом штабу, і зрозумів, що мова йтиме про нього. Скільки скарт довелося йому вислухати на цього учня: і запізнюється на уроки, і вступає у суперечки з учителями.

Через деякий час учні знайшли директора і доповіли:

— Засідання закінчено. Рішення лежить у вас на столі.

Що вони там ухвалили? Розмови Сергій Григорович не чув, але був упевнений, що велася вона навколо одного: «Будь мужчиною». І коли зайшов до кабінету, побачив на столі акуратний аркуш паперу з чітко виведеними літерами: «Зобов'язуюсь поводити себе на уроках і самопідготовці зразково, не займатися сторонніми справами, завжди вчитися добре, бути зразком для інших учнів» і підпис. Відгукнувшись, три

„БУДЬ МУЖЧИНОЮ!“

- «СОКІЛ» — КЛУБ МУЖНИХ І ПРАЦЮВИТИХ
- ДІВЧАТА АКТИВНІШІ?
- ЗАНЯТТЯ ПРОВОДИТЬ ДИРЕКТОР

тижні. Борис не одержав жодного зауваження...

Так працює в школі штаб клубу мужних і працюючих «Сокіл».

Підлітки-хлопці... Як залучити їх до активної навчальної і громадської діяльності? Ця проблема хвилює багатьох педагогів. І дійсно. Серед тих, хто влітньо вчиться, настигли оволодіння знаннями, більшість дівчаток. У громадській роботі дівчатка також активніші. Ланкові, голосні рад загонів, секретарі і члени комсомольських бюро — здебільшого дівчатка. А хлопці? Хіба вони гірші? Чи менш активні по своїй природі? Зовсім ні. Просто вони нерідко не знаходять собі справ, що відповідали б їх «чоловічій гідності», і тому інші серйозні втрачають своє значення.

Багато років хвилює це питання Сергія Григоровича Максиміна, директора Сазонівської восьмикласної школи.

Вже історією для школи стали перші кроки — юнацький загін. Своїми руками хлопці виготовили зброю для верхової їзди, під керівництвом досвідчених наїзників вчилися їздити верхи, здійснили кілька цікавих походів.

А сьогодні — клуб мужних і працюючих під гаслом «Сокіл». Він об'єднує понад 50 хлопчиків з різних класів. Вступаючи до членів клубу, учень проходить певне стажування, під час якого повинен сумлінно виконувати всі доручення штабу, потім дає клятву.

Велика і благородна мета, сміливий погляд у майбутнє у членів клубу. А поки що мета втілюється у конкретних справах шкільного життя. Клуб організовує змагання «Нумо, хлопці», вечори мужності, туристські походи по рідному краю, велопоходи шляхами бойової і трудової слави.

І ОТИЖНІ збираються члени клубу на заняття. Здебільшого їх проповідь сам директор. Ось деякі теми занять: «Немає нічого сильнішого товаришування», «Палке серце готове на подвиг», «У навчанні, як у бою, потрібні дружба і товаришування», «Тут обирають шляхи» і ін. Кожен член клубу має записну книжку, до якої заносить крилаті слова і вирази, що припали до душі. Серед записів зустрічаємо:

«Найдорожче в житті — бути бідцем, а не плестись позаду. М. Островський», «Небезпеці кришце йти назустріч, ніж чекати на місці. О. Суворов», «Будь мужчиною в навчанні, юначе! Твоя гідність — вчитися на повну своїм сил... День без думки, без читання, без розумового напруження — даремно прожитий день. В. Сухомлинський», «Висота культури визначається ставленням до жінки. М. Горький».

Клуб взяв на себе турботи по шкільному господарству. Якщо потрібно провести якісь роботи в шкільному саду, на спортивному майданчику чи дрібний ремонт меблів, вчителям не варто хвилюватися. Досить роз'яснити завдання, поставити вимоги. Хлопці самі організують роботу, ще й дівчаток залучають. Та й дисципліна в школі — предмет піклування клубу.

ПІШУКИ тривають, система роботи з підлітками у Сазонівській школі удосконалюється. Однак те, що вже зроблено і щодня робиться, дає підставу для оптимізму, що справа ця значна і цікава. У ній вдало поєднуються патріотичне виховання і створення сприятливих умов для самовдосконалення, самоутвердження підлітків, пошук романтики і прагнення йти в ногу з дозами, прищеплення трудових навичок і формування цінних мотивів навчання.

Завтрашній громадянин, будівник комунізму і захисник Батьківщини формується сьогодні. І якщо хтось з хлопчиків про це забуває, йому нагадують «Будь мужчиною!».

А. РОЗЕНБЕРГ,
кандидат педагогічних наук, викладач Кіровоградського педінституту.

ГЕРОЙ ПРАЦІ— Н. П. ОСНІГОВСЬКА

(Закінчення).

...Від незвички боліли руки. Хотілося перепочити. Та на ферму прийшла раніше від усіх. Скільки сил і снаги докладала, доглядаючи групу, що раніше переходила з рук у руки. Та на доїї підвищувалися повільно. Оце якось днями їй сказали: «Легко у вас ніби все виходить, а вже ж по 3340 кілограмів молока на кожну корову маєте». Це лише так здається, що легко. Від тих півторатисячних до нинішніх, п'ятитисячних надой, шлях був довгий. Так і відповіла: «Треба любити свою роботу, не бути байдужим». А тоді, в перший рік роботи на фермі, була вона останньою у змаганні. Мати високі надой дуже хотілося. І вчилася у подруг. Найголовнішим резервом підвищення продуктивності корів вважала — зміцнення кормової бази та механізацію трудових процесів на фермі. Про це говорила на зборах, критикувала недоліки. Особливо турбувалася про оновлення стада. Сама доглядала нетелів, яких потім брала до своєї групи. Поступово розв'язали кормову проблему, парторганізація і правління колгоспу налагодили соціалістичне змагання. Це тільки збоку здається — легко. А до успіху шлях був тернистим і довгим. І у 1970 році від кожної корови одержала по 6006 кілограмів молока. Потім постійні 3-тисячні надой мали.

Із задуми її вивели голоси на подвір'ї. То, визнавши, що їй при своїм званні Героя Соціалістичної Праці, прийшли вітати односельчани. Серед них і комсомолки. Раді вони за свого вчителя, старшу подругу, на яку хочуть бути схожими. А хто ж із їх ровесників не хоче бути таким, як Надія Петрівна Осніговська — комуніст, депутат районної Ради депутатів трудящих.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара»
Колгосп «Комуніст»
Новоміргородського району.

ЦЕЙ СВІТЛИЙ ДЕНЬ, ЦІ СВІТЛІ ІМЕНА...
Фото Б. ТУХТАБЕВА.

«ТАК. ЦЕ МОЇ СИННІ»...

ОЛЕКСАНДРІВКУ оповили сутінки, коли я підійшла до знайомої хвіртки. П'ятнадцять років минуло відтоді, як була тут. Колись зовсім відкрита веранда тепер стала справжньою оранжереєю. Тоді, п'ятнадцять років тому, юрмилися квіти понад самим тоном, оперізували, мов узбецьким шовком, стежку, що тягнеться через весь город, решту землі займали овочі: огірки, помідори, картопля, цибуля, всіляка зелень, яка допомагала господарці навіть без м'яса зварити апетитний борщ на всю свою велику сім'ю.

Я зайшла на веранду, відсунувши стілець, що стояв у отворі відкритих дверей, наче попереджав: вдома нікого немає. Де ж господарі? Де ж їх хоча б найменші діти?

Скідцями підвівся сивий, трохи повнунуватий, але, як і раніше, красивий чоловік. Це господар будинку — Микола Савич Годованих, який сорок років свого життя віддав газетній роботі. Вже скільки часу сплигло, а я й досі пам'ятаю його нарис «Ген-ген лягли поля «Аврори», кожне слово якого несло аромат поля, давало напруженням тієї богатырської сили, яка перетворювала післявоєнну, зранену гарячим металом, засіяну бур'янами землю, на хлібну урожайну ниву, його зарисовки про партизанів Чорного лісу, зв'язківцем у яких він був сам.

— Водичку припіс, — ладно посміхнувшись, мовив Микола Савич. — Вдесь у механізаторів Красноліки був.

Уранці, як тільки зорі розсвіють сутінки, ішов Микола Годованих у свою «районку»,

і пона на сторінках чергового номера після погонь його серця. За розмовою про свою професію ми не почули, як у квартиру увійшла Жена — Євгенія Степанівна, дружина Миколи Савича, — щира, завжди приїтна і врівноважена, але волюва жінка. Здається, я не помітила у своїй характеристці, інакше як би змогла, як би зуміла вона...

Жена ставить на стіл солі, шойно з дерева яблука, янтарне, в ароматом суниці, вино і своє люб'язне запрошення до столу супроводить словом: «Своє».

Сидимо втроях за столом, а мені все здається, що з печі поглядає на нас Андрійко, на диванчику бавиться з кошенятком Люба, Гриша ось-ось рвучко переступить поріг:

— Мамцю, я їсти хочу!

Однак цих наймолодших Годованих дома уже нема. Гриша і Андрій, як і троє старших, у Києві, Люба — в Рівному, в інституті.

— Щомісяця хтось із дітей приїздить, — каже Євгенія Степанівна. — Раніше турбувалися, щоб нагодувати та одягти, тепер — щоб зустріти та провести. Ось і вирощую квіти.

Я вже чула від людей, що з весни до пізньої осені не в'януть квіти на клумбах садиби Годованих. Мати дарує їх дітям, коли доручу приїздити і коли до себе запрошують.

Якось прислав Сашко телеграму: «Квартиру одержав, приїздить на новосілля». Відповіли, що приїде батько, а він знов: «У мене батько й мати є. Обоє чекатиму».

На новосілля стомила Євгенія Степанівна, присіла на диван. А четверо дорослих синів туляться до неї, наперебій свої послуги пропонують.

МЕДИТАЦІЯ

Не так від слави, патша
Батьківщино,
Та й похвали, хоча вона
потрібна.
Щасливі ми, бо ти у нас єдина
Щасливі ми, бо ти для всіх
нає рідна.

Що із підмогою приходим
вчасно,
Стаєш на захист впевнено,
хоробро,
Що крила твої білі і прекрасні
Несуть народам тільки вісті
добрі.

ДО СИНА

Ходімо, сину, на ранкову
стежку,
Вона нас введе на деревній
схил,
Побачимо Дніпро, немов
мережку.
І та мережка, сину, дасть нам
сил.
Почуємо, як в синім мерехтінні
Віолончельно промій
просурмить,
А до Дніпра підійдемо опівдні,
Запам'ятаємо священну мить.

Невпинний рух, що валить,
валить хвилі,
Не знає втоми, старості не знає.
Щодня, щоміні в рвимому
горнілі
Леліється така голубизна.

Життя довкола нього не вгаває.
Там, вічний рух і прагнення, і
зріст.

Немов орган, над нашим
рідним краєм
Невтомно кружляє благовіст.

І сіється добро, краса і
мужність

Та проростають у серцях
людських

І гніє зло, і нищє байдужість,
Немає місця для нещастя і лих.

Ходімо в хвилю того
благовісту.

Де люди, сонце, де ростуть
життя.

І виповниться ясним, мудрим
змістом

Твоє ще юне і моє життя.

Олесь ЛУПІЙ

З нової збірки

Все міняється щоміні:
Зорі, люди, ліс, трава...
Сосни вранці, наче вміли,
І інші вже твої слова.
Все на вечір не подібне,
А на ранок інше все,
Синє небо раптом блідне,
Вітер хмаринах несе.
Все міняється невпинно,
Прагне росту, прагне жить.
Тільки в справжньої людини
Душу й вірність не змінять.

Люди, будьте добрими до
квітки,
Дайте спокій, дайте простір,
час —

І з малої, непомітної лелітки
Ціла втіха виросте для вас.

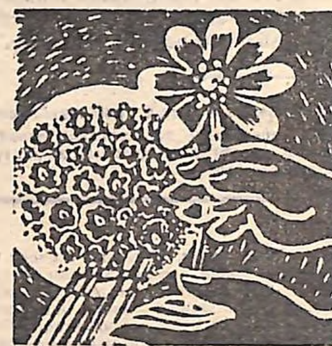
Не для того, щоб її зірвати,
Залити в себе на столі...
Дайте квітці в тиші виростати

Дайте розвиватись на землі.
Квітці тій багато не потрібно,
Трохи ґрунту, сонця і води.

Можна доторкнутися тендітно
Можна трохи з серця теплоти.

Можете приходити щодня...
Задивилась в небо голубе.
Достигає.

Квітка, як людина,
Хоче ще й продовжити себе.

ЕСКІЗ

Сонце ранкове мовчало,
Коли ти була на балконі,
Сонце тебе рум'янило,
Коли ти садила розсаду.

Сонце щось ніжно шептало,
Коли полоскала руки,
Коли ти збирала білизну,
Тобі простягнуло промінь

І ніжно залоскотало,
Коли ти вийшла з дитиною,
Сонце тебе кохало
А ти любила сина.

МОРАЛЬ:

ЧЕСТЬ І ЖИТТЯ

Підійшов полковник, схилився в пошани:

— Дозвольте вашу руку поцілувати! Таких синів виростили!

...Мої сини... Плине думка, і мати звітує за них сама перед собою. Мишко і Сашко інститут закінчили, Гриша — в аспірантурі вчиться і недавно своє авторське свідоцтво на винахід надіслав і написав: «Не хвилюється, я даремно не марную часу».

Євгенія Степанівна простягла гостеві маленьку, але міцну від усякої роботи руку, подякувала військовому за увагу і, осмілюючись, додала:

— Дочки теж непогані. Це — Іра, — представила старшу, кандидат хімічних наук. Молодша в інституті вчиться.

Батько ще на якийсь день пишався в Києві, а матір уранці проводжали додому. Водій таксі, приємно вражений їх ніжністю, запитав:

— Це ваші?

— Мої сини, — задумливо відповіла вона. — Четверо синів, дві дочки маю.

Він трохи пригальмував, в захопленні озирнувся:

— Ви ж справжній професор педагогіки.

— Ні, юначе, я просто мати, — відповіла вона, — підкреслюючи цим свій високий обов'язок і серйозність, і перед державою.

Н. СУРОВА,

член Спілки журналістів УРСР,
смт. Олександрівка.

РЕПОРТАЖ, ПИСАНИЙ ДЛЯ ЖИТТЯ

МИНУЛО 30 РОКІВ З ДНЯ ЗАГИБЕЛІ
(8.IX.43 р.) ЮЛІУСА ФУЧІКА

ЛЮДИ
ПОДІ
ЧАС

«Репортаж, писаний під шибеницею» — останній видатний репортаж незламного комуніста Юліуса Фучіка, чеського письменника, журналіста, громадського діяча, члена підпільного ЦК Компартії Чехословаччини в роки німецько-фашистської окупації, національного героя Чехословаччини.

Усьому світові відомі мужність Юліуса Фучіка, його щира любов до людей, його бойовий заклик до революційної пильності, боротьби за мир і соціалізм.

Коріння цього — у глибокій переконаності в правоті і торжестві комуністичних ідеалів. Серно закладає прикладом боротьби чехословацького робітничого класу, прикладом небачених перетворень і звершень рук трудового люду в Країні Рад, що була для Фучіка провідною зорею, як країни вільної, країни інтернаціональної, країни майбутнього.

Перед останнім репортажем, писаним під шибеницею, були репортажі, писані ясною літньою пори під сонцем, що так яскравіло на півдні Союзу Радянських Соціалістичних Республік 30 червня 1930 року. (То-

ді Юліус Фучік відвідав Радянську Киргизію, зокрема, місто Фрунзе).

Ось цей репортаж:

«...Поїзд зупинився. Тупик. Далі коїля не йде.

Палке, спляче сонце. Воно б'є нам в обличчя, коли ми висовуємось із вагона.

На вокзалі — натовп робітників. Наші земляки, вільні робітники із Чехословаччини, росіяни, киргизи, узбеки, українці. Над їх головами — червоні знамена, транспаранти. Мають, зараз не пригадаєш, як ми вийшли із вагона, як опинилися серед гамірної, радісної маси людей, як перед нами з'явився стіл, що замінив ораторську трибуну. Зізнаюсь, ми були розчужені. Не тим, що нас зустріли так урочисто, а тим, що ця зустріч була щирою, радісною. Всі почували себе вільно, так, всі — і ми теж.

Нас вітали. Виступали представники «Інтергелпо», киргизького уряду, партії, заводів, Червоної Армії. Ми відповідали. Ми не станемо відтворювати ці промови. Для чого в сотисичний раз демонструвати, який вигляд має газета з конфіскованими цензурою рядками? (Фучік мав на увазі тодішню чехословацьку буржуазну пресу. — Ред.). Правда, спочатку ми почували себе дещо сковано. Нам все здавалося, що за

спиною у нас стоїть чехословацький поліцейський комісар, що загрожує тюрмою. Але потім освоїлись. Ми у вільній країні! Тут ми вільні. Відлунали слова привітань.

Зводний Інтергелпівський і червоноармійський оркестр грає гімн пролетаріату «Інтернаціонал».

І тисячі робітників і робітниць співають «Інтернаціонал».

Так, тут дійсно справжній інтернаціонал.

Міжнародний гімн революційних робітників звучить п'ятнадцятьма мовами.

Співають киргизи, узбеки, росіяни, чехи, німці, угорці, словаки, українці, поляки, татари, степові козаки і дунганці з гір — п'ятнадцять мов співають в єдиному ритмі, в ритмі революції, в ритмі соціалізму.

І п'ятнадцятьма мовами звучать звернені до сонця і широкої землі слова:

Это есть наш последний
И решительный бой,
С Интернационалом

Воспрянет род людской!..».

І чи не була сила інтернаціонального почуття, однією з тих незборимих сил, що дали мужності Фучікові писати під фашистською шибеницею репортаж, закликом якого стали його крилаті слова: «Люди, я люблю вас! Будьте пильні!».

1) Комуна чеських робітників-комуністів, словацьких та угорських революціонерів, створена в Киргизії після громадянської війни.

Олег Романишин, 20-річний студент з Львова, — новий чемпіон Європи серед юнаків. Свого успіху він добився на турнірі найсильніших юних шахістів континенту 1973 року в Гронінгені (Нідерланди). За результатами чемпіонату ФІДЕ присвоїло радянському шахісту звання міжнародного майстра.

Древньої гри Олега навчив батько, викладач електротехнікуму, великий любитель шахів.

Однак проявити свої здібності на повну силу Олег зміг лише тоді, коли потрапив під опіку Віктора Карта, досвідченого педагога.

Чемпіонати серед школярів, юнаків, участь в командних турнірах міст, республік, спортивних товариств, в напівфіналах першості Союзу, потім міжнародні турніри — всім Олександр домагався хороших результатів.

На знімку: чемпіон Європи з шахів серед юнаків, студент Львівського державного університету ОЛЕГ РОМАНИШИН.

Фото В. КРИШТУЛА.
АПН.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 8

ПРОВОДИТЬ ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ УЧНІВ

для підготовки мулярів, малярів, штукатурів, машиністів автогрейдерів, машиністів екскаваторів (строк навчання — 1 рік), столярів-теслярів, арматурників-бетонярів (строк навчання — 2 роки).

Приймаються (без екзаменів) юнаки та дівчата віком від 15 до 25 років з освітою 8—10 класів, а по професіях машиністів-екскаваторів і автогрейдерів віком від 17 років.

Зараховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, спецодягом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж.

Училище має добру матеріальну базу для підготовки кваліфікованих спеціалістів, обладнані кабінети, лабораторії, майстерні. Працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних учбових закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться на повному державному забезпеченні.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), довідку з місця проживання, про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), шість фотокартки розміром 3X4 см.

Документи приймаються до 1 жовтня 1973 року.

Адреса училища: м. Кіровоград (Черемушки), район тролейбусного парку. Телефон 3-11-46.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІТРОК, 11 ВЕРЕСНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Шукачі». (М). 10.15 — «Нові правила вуличного руху». (М). 10.45 — Телевізії. (К). 11.00 — Для дітей. Телефільм. «Падчерка». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська мова для учнів 8 класу. (К). 12.05 — Концерт. (К). 12.35 — Художній фільм. «9 днів одного року». (К). 15.30 — Кіноарис. (М). 16.00 — «Ваш сад». (М). 16.30 — «Бесіди про спорт». (М). 17.00 — «На Донечкій Фабриці Іграшок». (Донецьк). 17.15 — Для дітей. Мультифільм. (К). 17.30 — Всесоюзне змагання тваринників. (К). 18.00 — «Кіровоградщина живе». Інформаційний випуск. (Кіровоград). 18.10 — Виступ письменника Г. Борова. (М). 18.30 — «Свято пісні на горі Аніда». (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. «В об'єктиві — Японія». (М). 20.00 — «Майстри мистецтв у концертній студії». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Інженер Прончатов». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 1 серія. (М). 22.35 — Ф. Шопен. Перший концерт для фортепіано з оркестром. (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Для дітей. «Дітям про звірят». (М). 17.30 — «У світі винаходів». (М). 18.00 — Фільм-концерт. «Сьогодні на манжі». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — «Людина і закон». (М). 19.30 — Концерт естрадного ансамблю «Золоте руно». (Запоріжжя). 20.25 — «В ім'я миру». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Старт». (К). 22.10 — Інформаційний огляд «На ланах республіки». (К). 22.15 — Вечірні новини. (К).

СЕРЕДА, 12 ВЕРЕСНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — «Радянський характер». (Передача з Мінська). (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Інженер Прончатов». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 1 серія. (М). 11.20 — Телефільм. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Історія для учнів 8 класу. «Як виникла релігія». 12.00 — Концерт учасників Всесоюзного фестивалю радянської пісні «Кримські зорі». (К). 15.50 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Нота Ля». (М). 16.10 — «М. Горький — співець робіт-

ничого класу». Передача друга. (М). 17.10 — «На ланах республіки». (Ворошиловград). 17.25 — «Палітра». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Свято цирку». Телефільм. (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Кубок СРСР з футболу. Півфінал. «Динамо» (М) — «Динамо» (К). (М). У перерві — «Заста і журналіст у кожну сім'ю». (Кіровоград). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Кольорове телебачення. «Інженер Прончатов». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 2 серія. (М). 22.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.05 — Телевізії. (К). 11.20 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 17.10 — Концерт. (М). 17.30 — «Розповіді про господарів». (М). 18.00 — Фільм-концерт. «Флуєраш». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — «Москва і москвичі». (М). 19.30 — Художній фільм. «Юність поета». (К). 21.00 — «На добраніч, діти!». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Нещасний випадок». Телевізійна зйомка. «Свідство веде до знань». (К). 23.15 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 13 ВЕРЕСНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — «Свято цирку». Телефільм. (М). 10.35 — Кольорове телебачення. «Інженер Прончатов». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 2 серія. (М). 11.10 — «Бригадир Семен Лунга». Телеарис. (М). 15.45 — Програма телевізійних фільмів. (М). 16.20 — «Навчальна передача з географії». (М). 16.45 — «Російська мова». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Творчість юних». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Увага — досвід!». (Кіровоград). 18.40 — Концерт майстрів мистецтва. (М). 19.25 — Поезія О. Твардовського. (М). 20.00 — «Очевидне — немовірне». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Інженер Прончатов». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 3 серія. (М). 22.35 — Концерт ансамблю «Весна» Грузинської РСР. (М). 23.00 — Новини. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ НОВЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ПРОДОВЖУЄ ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З ТАКИХ
СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

3 строком навчання один рік: муляр, тесляр, маляр, плитковик-лицувальник, штукатур.

3 строком навчання два роки: монтажники конструкторів — муляр, столяр-тесляр, маляр-штукатур.

слюсар-вентиляційник по виготовленню деталей вентиляційних систем;

слюсар-вентиляційник по монтажу систем вентиляції та кондиціювання повітря.

Приймаються без вступних екзаменів юнаки та дівчата віком 15—20 років з освітою 8—9—10 класів, воїни, звільнені в запас з лав Радянської Армії.

Зараховані до училища забезпечуються безплатним упорядкованим гуртожитком квартирного типу з усіма комунальними послугами, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Учні одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання зараховується у виробничий стаж.

Випускники-відмінники можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади на пільгових умовах.

Після закінчення училища випускникам надається оплачувана відпустка за рахунок підприємства згідно з законодавством.

Новий навчальний рік училище розпочинає в новозбудованому благоустроєному комплексі, що має кабінети і лабораторії, учбові майстерні, обладнані найновішим устаткуванням, спортивний та актовий зали, спортивне літнє містечко.

При училищі працює вечірня школа, гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності та спортивні секції.

Учням із строком навчання два роки надаються щоріку зимові і літні канікули тривалістю два місяці, а строком один рік — зимові канікули тривалістю 15 днів.

Для вступу треба подати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286), шість фотокартки розміром 3X4 см.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Їхати тролейбусом № 2 до зупинки «Буд-дальня», автобусами №№ 2, 14, 15 до зупинки вул. Мічуріна та автобусом № 29 до кінцевої зупинки.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 30. Телефони: відповідальний секретаря та відділу комсомольського життя — 2-43-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, с. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.